

מסכת מנהות

פרק ב'

א. הkowskiitz את המנחה לאכל שיריך או להקטיר קמץ לחר, מזקה רבי יוסי בזה, שהוא פגיל וחייב עליו כרת. להקטיר לבונגה לחר, רבי יוסי אומר, פסול ואין בו כרת, וחכמים אומרים, פגול וחייב عليه כרת. אמרו לו, מה נשנה זו מן הzbach. אמר להם, שהzbach דמו ובשרו ואמוריו אחד, ולבונגה אינה מן המנחה:

ב. שחט שני כבשים לאכל אחת מן החולות לחר, הקטיר שני בזיכין לאכל אחד מן הסדרים לחר, רבי יוסי אומר, אותה הحلة ואותו הסדר שחשב עליו, פגול וחייב عليه כרת, והשני פסול ואין בו כרת. וחכמים אומרים, זה וזה פגול וחייב عليه כרת. גטמאת אחת מן החולות או אחד מן הסדרים, רבי יהודה אומר, שנייהם יצאו לבית השרפה, שאין קרבן צבור חלוק. וחכמים אומרים, הטה מא בטמאתו, והטהוור יאכל:

ג. הַתֹּודָה מִפְגָּלָת אֶת הַלְּחֵם, וַהֲלֵם אִינוֹ מִפְגָּל אֶת הַתֹּודָה. כִּיּוֹצֶד.
הַשׁוֹחֵט אֶת הַתֹּודָה לְאָכֵל מִמְנָה לְמַחרָּ, הִיא וַהֲלֵם מִפְגָּלִין. לְאָכֵל
מִן הַלְּחֵם לְמַחרָּ, הַלְּחֵם מִפְגָּל וַהֲלֵם אֵינֶה מִפְגָּלָת. הַכְּבָשִׁים
מִפְגָּלִין אֶת הַלְּחֵם, וַהֲלֵם אִינוֹ מִפְגָּל אֶת הַכְּבָשִׁים. כִּיּוֹצֶד. הַשׁוֹחֵט
אֶת הַכְּבָשִׁים לְאָכֵל מִמָּה לְמַחרָּ, הֵם וַהֲלֵם מִפְגָּלִים. לְאָכֵל מִן
הַלְּחֵם לְמַחרָּ, הַלְּחֵם מִפְגָּל, וַהֲכָבְשִׁים אִינוֹ מִפְגָּלִין:

ד. הַזְּבָחָה מִפְגָּל אֶת הַגְּסִכִּין מִשְׁקָדְשׁוֹ בְּכָלִי, דָּבָרִי רַבִּי מַאיָּר.
וְהַגְּסִכִּין אִינוֹ מִפְגָּלִין אֶת הַזְּבָחָה. כִּיּוֹצֶד. הַשׁוֹחֵט אֶת הַזְּבָחָה לְאָכֵל
מִמְנָה לְמַחרָּ, הוּא וְגַסְכִּיו מִפְגָּלִין. לְהַקְרִיב מִן הַגְּסִכִּין לְמַחרָּ,
הַגְּסִכִּין מִפְגָּלִין, וְהַזְּבָחָה אִינוֹ מִפְגָּל:

ה. פִּגְלָל בְּקָמָץ וְלֹא בְּלִבּוֹנָה, בְּלִבּוֹנָה וְלֹא בְּקָמָץ, רַבִּי מַאיָּר אוֹמֵר,
פָּגֹול וְחִיבֵּין עַלְיוֹן כְּרִתָּה. וְחִכְמִים אוֹמְרִים, אֵין בּוֹ כְּרִתָּה, עַד שִׁיפְגָּל
אֶת כֶּל הַמְּתִיר. מַזְדִּים חִכְמִים לַרְבִּי מַאיָּר בְּמִנְחָת חֹטְא וּבְמִנְחָת
קָנָאות, שֶׁאָמַר פִּגְלָל בְּקָמָץ, שֶׁהּוּא פָּגֹול וְחִיבֵּין עַלְיוֹן כְּרִתָּה, שֶׁהַקָּמָץ
הַוָּא הַמְּתִיר. שְׁחַט אַחֲד מִן הַכְּבָשִׁים לְאָכֵל שְׂתִּי חִלוֹת לְמַחרָּ,
הַקְטִיר אַחֲד מִן הַבְּזִיכִים לְאָכֵל שְׁנִי סְדָרִים לְמַחרָּ, רַבִּי מַאיָּר
אוֹמֵר, פָּגֹול וְחִיבֵּים עַלְיוֹן כְּרִתָּה. וְחִכְמִים אוֹמְרִים, אֵין פָּגֹול, עַד
שִׁיפְגָּל אֶת כֶּל הַמְּתִיר. שְׁחַט אַחֲד מִן הַכְּבָשִׁים לְאָכֵל מִמְנָה לְמַחרָּ,
הַוָּא פָּגֹול, וְחִבְרֹו כְּשֶׁר. לְאָכֵל מִחְבָּרוֹ לְמַחרָּ, שְׁנִיהם כְּשֶׁרִים:

